



Debat woensdag 18 juni. Hieronder antwoorden vanuit Jeugdfonds op Schriftelijke Vragen.

1. Wat heeft ertoe geleid dat de keuze is gemaakt om de samenwerking met het Jeugdfonds te stoppen? Welke factoren heeft u, naast bereik, gewogen in de keuze om de werkwijze aan te passen? Wat maakt dat het met de nieuwe werkwijze niet alsnog via hen zou kunnen lopen?

In gesprek met het Jeugdfonds noemt de wethouder de volgende dingen:

- Jeugdfonds is stigmatiserend, noemt Jeugdfonds een administratieve tussenstap
- wethouder wil autonomie ouder vergroten
- meer bereik aan de hand van één loket (vereenvoudigen)

De wethouder heeft het in de berichtgeving over het wegnemen van een extra inkomenscheck. Dit is een misverstand. Bij het Jeugdfonds hoeft de ouder nooit inkomensgegevens achter te laten. Ook hoeft de ouder nergens in te loggen, al dan niet met DigID. Intermediairs doen de aanvraag. De intermediair checkt het inkomen in een gesprek, op basis van hun vertrouwensband. De onafhankelijk positie van het Jeugdfonds is hierin cruciaal.

Op 28 februari 2025 heeft de senior beleidsadviseur per mail (zie hieronder) een voorstel gedaan aan het Jeugdfonds om samen te werken met de Rotterdampas. Dit naar aanleiding van onderzoek rondom het werk van het Jeugdfonds, bijeenkomsten met intermediairs en de samenwerking tussen de stadspas en het Jeugdfonds in Amsterdam.

2. Hoe wordt binnen de nieuwe werkwijze gemonitord of de sport en cultuuraanbieders waar mensen gebruik van maken een goede match zijn en of kinderen daadwerkelijk naar trainingen en lessen gaan?

De wethouder gaat ervanuit dat het netwerk van intermediairs hun rol zullen blijven pakken. Ze lijkt daarmee voorbij te gaan aan het feit dat deze mensen zich hebben verbonden aan het Jeugdfonds en de inspanningen die het Jeugdfonds doet om dit netwerk te onderhouden. De intermediair heeft geen financieel belang, de aanbieder wel. Het risico dat er wél wordt betaald, maar niet wordt meegedaan neemt zodoende toe.

3. Hoe wordt ervoor gezorgd dat ook zonder intermediair alle kinderen gebruik kunnen maken van de regeling? Wie ondersteunt de ouders in het vinden van een geschikte aanbieder?

Jeugdfonds heeft veel intermediairs gesproken en zien veel risico's dat de regeling niet langer bij een onafhankelijke organisatie ligt, maar bij de gemeente. Veel ouders zijn nog altijd argwanend tegenover de overheid.

Bezuinigen van bijvoorbeeld Lekker Fit! en muziekonderwijs SKVR, valt nu ook hun rol als intermediair voor het Jeugdfonds weg. Niemand voelt zich geroepen om dit belangeloos te gaan doen voor de gemeente. De gemeente is geen vrijwilligersorganisatie.

4. Hoe kunnen via de nieuwe werkwijze kleding en attributen worden aangeschaft, en wie helpt de ouder hierbij?

Het is sinds 2019 mogelijk om kleding/attributen aan te vragen bij het Jeugdfonds. Voor veel attributen kunnen ouders met het Jeugdtegoed naar diverse sportwinkels. Voor verplichte kleding, die alleen bij de club verkrijgbaar is, kan men tot €60 aanvragen bij het Jeugdfonds. In de praktijk blijkt dit een zeer complex speelveld, waarin veel aanbieders proberen via de attributen extra financiën te genereren. Met name bij voetbalaanbieders (35% van de kinderen voetbalt) lopen de kosten voor kledingpakketten (incl. 'verplichte' trainingskleding) de laatste jaren de spuigaten uit. Bovendien zitten er enorme marges op die pakketten, waarmee voetbalclubs bijvoorbeeld hun eerste elftal spelers betalen. Het Jeugdfonds heeft afspraken met clubs en leveranciers om dit zuiver te houden.

a. Is de wethouder het met ons eens dat het onwenselijk is dat er meer taken op het bordje van de ouder komen?

Niet alleen het aanvragen komt volledig op het bordje van de ouder. Hoe komen ouders tot het inzicht dat deelnemen aan sport en cultuur belangrijk is voor de ontwikkeling van hun kind? Mensen die in armoede leven staan in de overlevingsstand.

(Mariette Lüsse, lector "Kinderarmoede" bij Kenniscentrum Talentontwikkeling, Hogeschool R'dam, 2025)

Op individueel niveau is het van belang dat professionals in staat zijn om maatwerk te bieden in 1) herkennen van armoede, 2) het bijdragen aan stabiliteit in het gezin, en 3) het vergroten van de toekomstkansen voor kinderen die in armoede leven (Kansen voor kinderen die opgroeien in armoede, 2025)

- 1) herkennen valt weg; ouder moet zelf de aanvraag indienen; je haalt wellicht een stigma weg, maar je maakt armoede ook onzichtbaar voor verdere hulpverlening.

...bovendien weten veel ouders de weg niet in het onoverzichtelijke (digitale) systeem (Platinga, 2019). Taalbarrière speelt hier ook een belangrijke rol.

- Het tegoed wat nu op de pas komt te staan, net als het Jeugdtegoed, moet ook worden aangevraagd via de website. Daarnaast worden ouders eerst nog gescreend om te kijken of ze er recht op hebben. Iedereen die net buiten die grenzen valt, heeft pech.

5. Welke acties gaat u nemen om ervoor te zorgen dat opgebouwde vertrouwensband tussen ouders en kinderen en het Jeugdfonds niet verloren gaat?

De wethouder spreekt over een overgangperiode tussen 1 januari 2026 en 1 maart 2026 en een samenwerking tot 1 maart 2026. In gesprek met het Jeugdfonds blijkt dat de wethouder verwacht dat het Jeugdfonds al haar intermediairs zal informeren en behouden en dat na 1

maart 2026 de opdracht van het Jeugdfonds klaar is. Deze overgangsperiode is heel kort en het betreft hier geen vorm van samenwerking.

Het netwerk van intermediairs is sinds 2007 gestaag opgebouwd, groeit nog steeds en wordt zorgvuldig onderhouden. Het Jeugdfonds Sport & Cultuur Rotterdam heeft op dit moment **1.250 actieve intermediairs**.

6. Hoe reflecteert u hierop? Waarom kiest u er, ondanks de aanzienlijk hogere kosten en afname van contact en monitoring voor om deze nieuwe werkwijze te implementeren?

In de brief aan het Jeugdfonds stelt de wethouder zich bewust te zijn van het risico dat er in eerste instantie mogelijk minder bereik is. Een samenwerking tussen de Rotterdampas en het Jeugdfonds zou dit opvangen. Het gaat hier om meerdere duizenden kinderen en jongeren in Rotterdam per jaar.

7. Wat is de prognose van het uiteindelijke gebruik van de vergoeding via de Rotterdampas? Wanneer is deze volgens u geslaagd en ziet u het als mogelijkheid om opnieuw een samenwerking met Jeugdfonds aan te gaan wanneer dit doel niet bereikt wordt?

In gesprek met het Jeugdfonds stelt de wethouder dat men bij de Rotterdampas aangeeft de werkzaamheden van het Jeugdfonds over te kunnen nemen. Er is echter nooit contact geweest tussen beide partijen om hier inzicht in te verkrijgen.

Dit blijkt ook uit misverstanden als de genoemde inkomenscheck van het Jeugdfonds (is geen sprake van) en de 450 aanbieders die moeten worden aangesloten (in werkelijkheid 650+).

De wethouder spreekt over een 'actiepakket'. Wat is een actiepakket? Betekent dit een speciaal tarief? Dit heeft het Jeugdfonds al eens onderzocht en dit bleek niet haalbaar voor aanbieders.

Het Jeugdfonds vergoedde in 2024 in totaal 289 verschillende tarieven. Ook aan de kant van de aanbieders is maatwerk vereist.

8. Hoe worden de hogere kosten betaald? Zijn deze te bekostigen binnen de huidige begroting?

Bij volledig bereik is er aan kindgelden een budget noodzakelijk van: 25.000 kinderen x €249 (gemiddelde contributie) = €6.225.000.

Dit is exclusief organisatiekosten (Jeugdfonds óf Rotterdampas).

9. Wat is uw target voor het bereik van kinderen? Wat zijn de verwachte kosten die hieraan verbonden zijn? Hoe worden die bekostigd?

In de brief aan het Jeugdfonds stelt de wethouder zich bewust te zijn van het risico dat er in eerste instantie mogelijk minder bereik is.

Het Jeugdfonds verwacht dat ten minste 3.000 kinderen en jongeren, die momenteel sporten via het Jeugdfonds, volgend jaar in de knel komen. Kinderen en ouders die soms al jarenlang in beeld zijn, raken nu uit beeld.

Onderwerp: Gebruik van Rotterdampas bij het Jeugdfonds

Hoi en,

Zoals beloofd zou ik vandaag terugkomen op de inzet van de Rotterdampas.

Afgelopen periode hebben we op diverse momenten met elkaar gesproken over een eventuele inzet van de Rotterdampas in het sport- en cultuuraanbod voor kinderen in armoede. Zoals jullie bekend, hebben we breed gekeken naar alle mogelijkheden die de Rotterdampas biedt, en daarbij ook in acht nemend de positie en expertise van het Jeugdfonds.

De bijeenkomst met de meerkrachten in januari vond ik ook bijzonder nuttig. Dit gaf veel inzicht in hun praktijkervaringen. Wat mij daarvan was bijgebleven, is dat (afhankelijk van de plek waar de meerkracht werkt) zij ook veel andere problematiek opmerken. Tegelijkertijd merken zij ook een bepaalde terughoudendheid op bij ouders om af te stappen op een meerkracht. Deze terughoudendheid is niet nieuw als we het hebben over het aanspraak maken op regelingen. Dat signaal horen we regelmatig terugkomen vanuit de praktijk, ook bij andere regelingen. Deze terughoudendheid kan worden veroorzaakt door wantrouwen, schaamte of de 'onwil' om hulp te vragen.

De Rotterdampas biedt – zoals ook aangehaald in onderstaand artikel – de mogelijkheid om eenvoudig een inkomenstoets uit te voeren. Los van het voordeel dat de ouder nog maar één keer zijn/haar inkomen hoeft te laten zien (nl. bij de aanvraag voor de Rdampas), maakt dit het proces voor de meerkracht én de ouder ook eenvoudiger als het gesprek wordt gevoerd over deelname aan sport- en/of cultuuractiviteiten van het kind. Tijdens het gesprek met de meerkrachten in januari leken zij ook enthousiast over deze toepassing van de Rotterdampas. De inzet van de Rotterdampas op deze manier biedt ook de mogelijkheid om veel kinderen te bereiken die wél al een Rotterdampas hebben, maar nog geen gebruik maken van het sport- en cultuuraanbod via het Jeugdfonds.

We willen daarom per 1 januari 2026 de Rotterdampas inzetten als middel om het inkomen te toetsen. Meerkrachten zouden hiermee op een eenvoudige wijze kunnen toetsen of een kind in aanmerking komt voor het sport- en cultuuraanbod. Hierbij hoeven geen loonstroken meer overlegd te worden.

Meerkrachten gaven tijdens het gesprek ook aan de behoefte te hebben aan een mogelijkheid om ook Rotterdammers, die net een te hoog inkomen hebben om in aanmerking te komen voor de Rotterdampas, alsnog aan te melden voor sport of cultuur. Die behoefte onderschrijf ik en ik wil graag met jullie en de meerkrachten t.z.t. in gesprek hoe we dat het beste kunnen vormgeven.

Verder heeft het onderzoek over het gebruik van de stadspas in Amsterdam ons ook inzicht gegeven in de behoeften van de doelgroep. Wat we hieruit hebben opgemaakt, is dat een significant deel van de doelgroep een aanvraag voor sport- of cultuur via de aanvraagroute op de lokale website van het Jeugdfonds indient. Dit kan een uitkomst bieden voor mensen die vanwege uiteenlopende redenen een drempel voelen de stap te zetten richting een meerkracht, met name voor mensen die geen specifieke ondersteuning nodig hebben of wensen.

We willen daarom ook graag per 1 januari 2026 een online-aanvraagmogelijkheid op realiseren (op de website van het Jeugdfonds), à la Amsterdam. Door middel van een koppeling met de Rotterdampas, kan een Rotterdammer eenvoudig inzien of recht bestaat op een vergoeding voor sport of cultuur, én zou eenvoudig een aanvraag ingediend kunnen worden (voor zover ik de aanvraagroute in Amsterdam bekijk). Daarmee hebben Rotterdammers twee mogelijkheden een aanvraag in te

dienen voor sport- of cultuuractiviteiten: via de meerkracht en via de website. Deze keuzevrijheid past in ons uitgangspunt dat we het indienen van aanvragen willen vereenvoudigen en daarbij aansluiten op de behoefte/het doenvermogen van de Rotterdammer.

NB: bovenstaande zijn voorgenomen besluiten. We leggen deze in maart voor aan onze nieuwe wethouder Norville, en vervolgens ook aan wethouders Achbar en Kasmi. Zodra we hier een 'go' op hebben, kunnen we bovenstaande verder uitwerken.

Ik ben benieuwd hoe jullie naar deze wensen kijken. Daarbij ben ik voornamelijk benieuwd naar wat volgens jullie nodig is voor het realiseren van een online aanvraagroute via jullie website. Graag bespreek ik dit a.s. maandag al even met (een van) jullie.

Vooralsnog zijn we niet voornemens per 1 januari 2026 de mogelijkheid te realiseren dat je met de Rotterdampas *direct* je kind kan inschrijven bij een sport- of cultuuraanbieder. We maken uit het onderzoek in Amsterdam op dat het aanbod per aanvraagroute verschillend is; een deel van de aanbieders is niet aangesloten op de stadspasroute, en een deel weer niet op de 'reguliere' aanvraagroute. Dit vinden we niet wenselijk richting de doelgroep. Wel willen we dit jaar starten – samen met jullie en collega's van Sport en Cultuur – met een inventarisatie naar de behoefte/commitment van sport- en cultuuraanbieders voor een dergelijke aanvraagroute. Uitgangspunt voor ons is namelijk dat ruim voldoende sport- en cultuuraanbieders aangesloten zijn op een dergelijke aanvraagroute.

Tot zover. Goed weekend voor nu en ik hoop jullie maandag even te spreken!

Met vriendelijke groet,